

AZ ELSŐ ACL: az első kínai utunk Gáborral

DOI: 10.18135/PG70.2024.51

2015-ben Pekingben került megrendezésre a nyelvtechnológia legnagyobb konferenciája, az ACL (Association for Computational Linguistics). A konferencia nemcsak szakmailag járult hozzá a fejlődésünkhöz, hanem a kutatócsoportot is összekovácsolta, máig tartó kapcsolatok születtek. Pekingben felejthetetlen élményekben volt részünk, Gábor családjával is szorosabb lett a kapcsolatunk. Nehéz röviden összefoglalni azt a sok élményt.

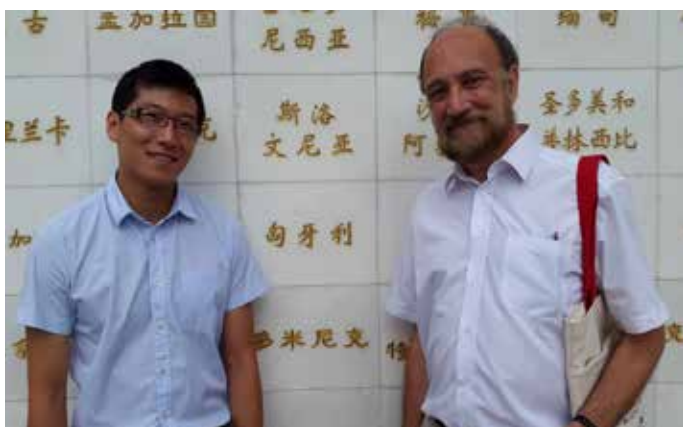
Ez a konferencia még olyan korban volt, ahol még nem a neurális megoldások uralták a nyelvtechnológiát. A gépi fordítás területén még szabályalapú és statisztikai megoldások jelentették az innovációt (lásd 1. ábra).

A szakmai konferencia mellett jutott idő kapcsolatépítésre is. Meglátogattuk a Pekingi Nyelvi és Kulturális Egyetemet, ahol megtaláltuk Magyarországot az országok falán (lásd 2. ábra) és vacsoráztunk a Kínai Nyelvészeti Diákolimpia igazgatójával.

A szakmai programok és munka mellett jutott időnk felfedezni Pekinget is, ahol a méretek más dimenziójúak. Amikor második alkalommal követtük el azt a hibát, hogy

1. ábra. Hibrid gépi fordítórendszer

2. ábra. Magyarország

1 órát hagyunk egy park megrendezésre, de 3 óra múlva még csak a park felénél jártunk, és még nem néztük meg a parkban található kis hegyen lévő pagodát, akkor változtatni kellett a tervezési folyamatokon. De említhetnénk egy olyan esetet is, amikor Gábor javaslatára lesétáltunk egy metrómegállót, mivel a térképen elég rövid szakasznak nézett ki, de futólépésben is 45 percbe tellett megtenni a távot.

Persze a hideg sör a végén feledtette velünk a fáradságot. A forró, párás napokon pedig gyakori hűsítő volt a sör, de a bakancslistás koccintós csúcspont mindenképpen a kínai nagy falon való koccintás volt (lásd 3. ábra).

3. ábra. Koccintás a nagy falon

Gábor mindig azt mondja, hogy ha a fejében elképzei a nagy falat, akkor egy festményt lát, amin a fal a hegyek gerincén a végtelenbe kígyózik. Amikor megmásztuk a kínai nagy falat, ami önmagában is nagy falat volt, pont ez a felejthetetlen kép tárult elénk. Leghitelesebben Gábor saját kezűleg készített képe adja vissza azt a képet, amit elképzelt (lásd 4. ábra).

4. ábra. A kínai nagy fal

5. ábra. Skorpiók pálcán

6. ábra. Az eredeti (állítólag) pekingi tészta

Kína híres a különleges gasztronómiájáról. Sokan azt mondják, hogy ott a bogarakat is megeszik, hát nem tévednek, egy másik bakancslistás tételt pipáltunk ki közösen: megkóstoltuk életünk első skorpióját (lásd 5. ábra).

Amit azóta is emlegetünk, az az eredetinek mondott pekingi tésztás hely, ahol nem fért el az asztalon az a sok körités, amit egy szimpla tésztához adtak, nehéz leírni, ezért képen demonstráljuk (lásd 6. ábra).

A híres eredeti pekingi kacsaról (lásd 7. ábra) se feledkezzünk meg, ahol Gábor a minden idők ... (a pontos számot Gábortól lehet elkérni) kacsáját kapta, amit az 1864-es nyitás óta számolnak.

Még sorolhatnánk a bábszínház-as teaházat; a kínai misét; a lótuszos tavon lévő csónakázást és vacsorát; az első olyan élményt, amikor kesztyűs kézzel toltak be a zsúfolt metróba, vagy a túlszúfolt buszban még hangszóróval kiabáltak a fülünkbe, hogy menjünk beljebb, mert felszálló van; a tiltott város látványát; a sok random emberrel való szelfit; a kávéra való vadászatot (nagy nehezen találtunk egy mekit, amiben volt egy kávégép, de hárman sem tudták működésre bírni); vagy a kínai rokonainkkal való közös vacsorákat.

7. ábra. A pekingi kacska

Köszönjük, Gábor, a közös élményeket, az első ACL-t Pekingben!

